

RESUM DE JURISPRUDÈNCIA

TRIBUNAL DE JUSTÍCIA DE LA UNIÓ EUROPEA

1. [Sentència assumpte C-331/2022](#), de 13 de juny de 2024, de la Sala Sisena del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, en matèria de **contractes temporals successius i funcionaris interins**.

El TJUE resol la qüestió prejudicial sobre la clàusula 5a de la Directiva 199/70/CE referent a l'Acord marc sobre el treball de durada determinada.

La sentència del TJUE estableix que en cas de manca de mesures adequades en el dret nacional per prevenir i, si escau, per sancionar, els abusos derivats de la utilització de contractes laborals o relacions d'ocupació de durada determinada. El procedent és la conversió dels successius contractes o relacions d'ocupació de durada determinada en contractes o relacions d'ocupació per temps indefinit, sempre que la conversió no impliqui una interpretació contra legem del dret nacional.

TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

PLE

2. [Sentència 79/2024](#), de 21 de maig, del Ple del Tribunal Constitucional. **Recurs d'inconstitucionalitat** promogut pel Consell de Govern de la Comunitat Autònoma d'Andalusia contra els articles 3 f), g) i k); 8 a) i c); 9 e); 11.1 e); 15.1 e) 16; 18, apartats 2, 3 i 4; 19, apartat 1, incís 2, i apartat 3; 28; 29; 32; 33; 34; 35 i 36; i disposició addicional tercera; disposició transitòria primera; disposició final primera apartats u, tres i sis; i disposició final quarta de la **Llei estatal 12/2023, de 24 de maig, pel dret a l'habitatge**.

El TC ha estimat parcialment, per majoria, el recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Consell de Govern de la Comunitat Autònoma d'Andalusia contra els preceptes anteriorment assenyalats de la Llei estatal 12/2023, de 24 de maig, pel dret a l'habitatge.

La sentència reconeix, per primera vegada, que l'Estat exercita la potestat que li confereix l'article 149.1.1 de la CE per regular les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tota la ciutadania espanyola en l'exercici a gaudir d'un habitatge digne i adequat.

La sentència, partint del reconeixement com a dret constitucional del dret a l'habitatge i de les competències de l'Estat per establir les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols a gaudir d'un habitatge digne –això és, l'exercici del dret reconegut a l'article 149.1.1 de la CE–, va desestimar la major part de les queixes; si bé, ha conclòs que part dels preceptes impugnats incorren en un excés competencial, envaint competències autonòmiques en matèria d'habitatge, la qual cosa condueix a la seva declaració d'inconstitucionalitat i, en conseqüència, de nul·litat.

En concret, la declaració d'inconstitucionalitat afecta:

- A l'article 16, que estableix el règim d'habitatges protegits perquè té un nivell de detall excessiu i per establir un règim d'aplicació supletòria, sense que l'Estat pugui dictar normes amb l'únic propòsit de crear un dret supletori de les comunitats autònomes en matèria de l'exclusiva competència d'aquestes.
- A la disposició transitòria primera relativa al règim d'habitatges ja qualificats com a protegits a l'entrada en vigor de la Llei 12/2023.
- L'article 19.3, segon incís, que estableix la informació que han de subministrar els grans tenidors, per considerar excessiva la regulació de la informació mínima que, en cas d'exercitar la facultat de declarar les zones de mercat residencial tensionades, hauria de requerir-se als grans tenidors, ja que l'establiment d'aquests requisits correspon a les comunitats autònomes
- Finalment, l'article 27, apartat 1, paràgraf tercer i apartat 3 que regula el concepte, la finalitat i el finançament dels parcs públics d'habitatge, per incórrer en un excés en la determinació de la composició dels parcs públics d'habitatges sense trobar cobertura a l'article 149.1.1 i 13 de la CE, i per resultar contrari al principi d'autonomia financera, en preveure l'afectació finalista d'ingressos procedents de les sancions imposades per l'incompliment de la funció social de la propietat de l'habitatge (apartat 1, paràgraf tercer) i de la gestió dels béns integrants dels parcs públics d'habitatge (apartat 3).

La resta de les alegacions van ser desestimades.

Aquesta sentència no va ser aprovada per unanimitat, van presentar vots particulars els magistrats Ricardo Enríquez, Enrique Arnaldo, Concepción Espejel i César Tolosa, per entendre que la declaració d'inconstitucional s'hauria d'estendre a altres preceptes impugnats.

3. Sentència de 5 de juny de 2024, del Ple del Tribunal Constitucional. **Recurs d'inconstitucionalitat** promogut contra diversos preceptes de la **Llei 15/2022, de 12 de juliol, integral per a la igualtat de tracte i la no discriminació.**

El TC, per majoria, desestima el recurs d'inconstitucionalitat interposat per més de cinquanta diputats i diputades del grup parlamentari Vox del Congrés dels Diputats contra determinats preceptes de la Llei 15/2022, de 12 de juliol, integral per a la igualtat de tracte i la no discriminació.

Els recurrents al·leguen:

- En primer lloc, que l'obligació que estableix la Llei de tenir en compte la perspectiva de gènere en les polítiques contra la discriminació és un plantejament purament ideològic, contrari a la neutralitat amb què han d'actuar les administracions públiques.

La sentència rebutja aquesta taxa, recordant que la Llei recorreguda s'emmarca dins de la progressiva implantació de la perspectiva de gènere com a enfocament metodològic i criteri interpretatiu orientat a promoure la igualtat dels homes i les dones. En aquest sentit, assenyala, recordant la STC 34/2023, de 12 d'abril i la STC 43/2023, de 9 de maig, que en analitzar altres lleis que també acullen aquesta perspectiva de gènere, amb ella no s'imposa una orientació ideològica, sinó que, per contra, s'imposa l'avenç en el respecte als valors constitucionals.

- Pel que fa a les al·legacions referents a la impugnació dels preceptes de la Llei recorreguda que impedeixen discriminar per qualsevol raó en la contractació de treballadors i en l'accés a la compra o lloguer d'habitatges, també són desestimades. Els recurrents manifesten que en no establir cap tipus d'excepció justificada, introdueix una limitació absoluta a la llibertat de contractació i d'empresa.

La sentència desestima aquesta al·legació basant-se en el fet que els particulars estan obligats a respectar els drets fonamentals i perquè la mateixa llei admet diferències de tracte que obeeixen a criteris raonables i objectius i persegueixen de manera proporcional un objectiu legítim.

- S'analitza la prohibició que en els centres educatius que apliquen l'educació segregada per sexe rebin finançament públic.

La sentència estima que, igual que ja va establir en la STC 34/2023, de 18 d'abril, encara que l'educació diferenciada per sexes no està prohibida en la Constitució, això no implica necessàriament que hagi de rebre ajudes públiques, ja que pot legítimament optar per donar suport a un model educatiu –la coeducació– que promou el valor constitucional de la igualtat.

- Finalment, els recurrents mantenen que la tipificació com a infracció lleu de les conductes que incorrin en irregularitats formals per la inobservança del que preveu la llei i en la seva normativa de desenvolupament vulnera l'article 25.1 del la CE perquè és massa oberta i inconcreta.

La sentència descarta l'al·legació basant-se en el fet que l'expressió "irregularitats formals" al·ludeix a incompliments d'obligacions, com ara informar i col·laborar amb l'autoritat independent per a la igualtat de tracte i la no discriminació i oferir informació salarial desglossada per part de les empreses de més de 250 treballadors i treballadores, la llei deixa clar quin és el bé jurídicament protegit, que és, precisament, promoure i aconseguir una igualtat de tracte i no discriminació, per a la qual cosa és necessari comptar amb la informació i la col·laboració necessàries per fer efectiu el seu contingut substantiu, d'aquí, la seva remissió a la normativa de desenvolupament, que en cap cas permet crear noves obligacions, sinó únicament desenvolupar les previstes en la Llei 15/2022.

Aquesta sentència no va ser aprovada per unanimitat. Presenten vots particulars els magistrats Ricardo Enríquez, Enrique Arnaldo i César Tolosa i la magistrada Concepción Espejel, per discrepar de la sentència aprovada i, en concret, per entendre que l'article 13 de la Llei 15/2022, referent a l'educació segregada hauria de ser regulat per llei orgànica i no per llei ordinària, i a més per infringir l'article 27.9 CE per les raons que van expressar en el vot particular a la sentència sobre la Llei orgànica d'educació.

SALA PRIMERA

4. Sentència de 5 de juny de 2024, de la Sala Primera del Tribunal Constitucional, que anul·la els acords de la Mesa del Parlament de Catalunya referits a l'aprovació d'una normativa transitòria sobre el **vot telemàtic**.

La Sala Primera del TC va estimar, per unanimitat, el **recurs d'empara** interposat pel grup parlamentari Socialistes i Units per Avançar de la legislació anterior contra els acords de la Mesa del Parlament de Catalunya de 18 d'abril de 2023, en què es va aprovar la regulació transitòria del vot telemàtic fins que no es procedeixi la modificació del Reglament del Parlament de Catalunya, i de 19 d'abril de 2023,

acceptant l'habilitació del procediment de votació per via telemàtica del diputat Lluís Puig i Gordi fins al final del període de sessions de la legislatura anterior (31 de juliol de 2023); així com contra l'acord de la Mesa de 19 d'abril de 2023, pel qual es va desestimar les reconsideracions dels anteriors acords.

La sentència declara vulnerat el dret dels diputats recurrents a exercir les funcions representatives amb els requisits que assenyalen les lleis (article 23.2 de la CE) i l'anul·lació de tots els acords impugnats (aprovació de la normativa transitòria del vot telemàtic i habilitació del vot telemàtic per al Sr. Puig), però no la d'altres actes que hagin estat adoptats pel vot telemàtic de l'esmentat diputat durant el temps que va estar vigent aquesta habilitació i que, per raons de seguretat jurídica, es mantenen com a vàlids.

El TS, pel que fa a l'acord d'aprovació del vot telemàtic del Sr. Puig i Gordi estima el recurs en aplicació de la jurisprudència del mateix TC, STC 65/2022; STC 75/2022; STC 85/2022; STC 92/2022; STC 93/2022 i STC 24/2023

L'estimació del recurs d'empara es basa en el fet que l'habilitació del vot telemàtic per al Sr. Puig resulta d'una interpretació que no permet excepcionar el principi de presencialitat en l'exercici del vot dels representants polítics, ja que no pot ser tinguda en compte com a circumstància constitucionalment vàlida que els representants polítics es trobin fora del territori nacional com a conseqüència d'una decisió voluntària per eludir l'acció de la justícia penal espanyola i sobre els qui recau una ordre de cerca i captura.

La sentència, pel que fa a l'acord d'aprovació transitòria de la normativa transitòria del vot telemàtic fins que no es procedeixi a una reforma del Reglament del Parlament de Catalunya, estima el recurs, en atenció a les alegacions dels recurrents, en constatar que l'aprovació va ser instrumental amb la finalitat exclusiva de donar una aparença de cobertura normativa a l'habilitació del vot telemàtic al Sr. Puig per eludir pronunciaments previs del TC, però sense ser una real vocació de generalitat.

TRIBUNAL SUPREM

SALA CONTENCIOSA ADMINISTRATIVA

5. [Sentència 728/2024](#), de 30 d'abril, de la Secció 5a de la Sala Tercera, Contenciosa Administrativa, del Tribunal Suprem. Recurs d'interès cassacional objectiu per a la

formació de la jurisprudència en matèria d'**acte administratiu i tutela judicial efectiva**.

El TS estima el recurs de cassació i anul·la, en conseqüència, les sentències dictades pel TSJ d'Andalusia i del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 d'Almeria, ordenant retrotraure les actuacions perquè es resolgui sobre la concessió de la llicència d'obres i ocupació, emplaçant en el corresponent Jutjat als titulars registrals en les edificacions construïdes.

La qüestió d'interès cassacional objectiu per a la formació de la jurisprudència que es planteja en aquest cas és determinar si cal mantenir la manca de legitimació de l'Administració autonòmica per requerir a l'Administració local la utilització de la via de revisió d'ofici d'una llicència urbanística, fins i tot en el cas que aquesta legitimació pogués estar emparada en normativa autonòmica, per resultar inexcusable acudir indefectiblement al procediment d'impugnació d'actes i acords previstos en l'article 65 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, o si, per contra, es tracta d'un procediment complementari; així com, identificar com a normes que, en principi, seran objecte d'interpretació, les següents: els articles 31 i 102.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (actualment els articles 4 i 106 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques) en relació amb l'article 65 i concordants de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local i articles 137 i 140 de la Constitució espanyola.

El TS estima que en aquest cas s'ha vulnerat el dret a la tutela judicial efectiva dels titulars registrals de les edificacions construïdes per a 129 pisos turístics i afectades per la possible revisió d'ofici de les llicències, ja que no van ser notificats ni emplaçats en el procés contenciós administratiu.

A més el TS afirma que la sentència que va acordar la revisió d'ofici i va anul·lar les llicències es va dictar sense l'emplaçament ni l'audiència dels titulars registrals de les corresponents finques on es van construir les edificacions objecte del procediment de revisió d'ofici, per la qual cosa s'acorda en aquesta sentència retrotraure les actuacions al Jutjat Contenciós Administratiu per a la tramitació del recurs contenciós administratiu amb emplaçament dels titulars registrals de les edificacions construïdes ja que s'ha produït una clara vulneració del dret a la tutela efectiva, atès que concorren els requisits exigits a l'efecte per una doctrina consolidada del Tribunal Constitucional.

6. [Sentència 784/2024](#), de 9 de maig, de la Secció 4a de la Sala Tercera, Contenciosa Administrativa, del Tribunal Suprem. Recurs d'interès cassacional objectiu per a la formació de la jurisprudència, en matèria de **retribucions de funcionaris locals** (policia local).

El TS estima el recurs d'interès cassacional objectiu per a la formació de la jurisprudència interposat per un membre de la policia local de l'Ajuntament de Còrdova contra la sentència de la Sala Contenciosa Administrativa del TSJ d'Andalusia i el recurs d'apel·lació interposat contra la sentència dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu núm. 4 de Còrdova, anul·la ambdues sentències i declara el dret de la recurrent a la inclusió en la retribució del període de vacances dels conceptes de torn rotatori, nocturnitat i treball en diumenge i festius. El seu import s'ha de calcular en la forma establerta en la sentència

La qüestió d'interès cassacional objectiu per a la formació de la jurisprudència és determinar si els conceptes relatius a la nocturnitat i treball en diumenge i festius formen part de la retribució ordinària i han de ser inclosos dins les retribucions del període de vacances o, si, per contra, es tracta d'una retribució addicional en funció de les prestacions realitzades efectivament.

El TS, basant-se en dues sentències anteriors de la mateixa Sala, la STS de 4 de desembre de 2019 i d'1 d'octubre de 2020, estima que tant els conceptes de nocturnitat com la jornada realitzada en diumenge i dies festius formen part de la seva retribució normal i no poden ser legítimament exclosos del seu període de vacances. Tanmateix, atenent que pot no coincidir exactament d'un mes a l'altre, la mitjana aritmètica dels onze mesos anteriors al període de vacances és un mètode racional i objectiu de trobar la quantitat corresponent per al període de vacances.

Així mateix, la sentència reconeix el dret a la part recurrent a percebre l'abonament dels endarreriments pels mateixos conceptes corresponents als 4 anys anteriors a la presentació de la sol·licitud davant l'Ajuntament de Còrdova.

7. [Sentència 877/2024](#), de 21 de maig, de la Secció 3a de la Sala Tercera, Contenciosa Administrativa, del Tribunal Suprem. Recurs d'interès cassacional objectiu per a la formació de la jurisprudència, en matèria de **contracte administratiu de gestió de serveis públics**

El TS desestima el recurs d'interès cassacional objectiu per a la formació de la jurisprudència interposat contra la sentència dictada pel TSJ de Galícia, que, al seu torn, va confirmar la desestimació de la reclamació presentada contra el recurrent per la no actualització de les tarifes anuals

L'objecte de l'interès cassacional objectiu per a la formació de la jurisprudència és:

- Determinar el termini de prescripció en els contractes de prestació continuada en el temps en què es preveu revisió de tarifes anualment, així com els dies a quo del còmput per a la reclamació.
- Identificar com a normes jurídiques que, en principi, han de ser objecte d'interpretació les contingudes als articles 1964 del Codi civil i 25 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, sens perjudici que la sentència pugui estendre's a altres qüestions i normes jurídiques si així ho exigís el debat finalment travat en el recurs, de conformitat amb el que disposa l'article 90.4 de la Llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

La sentència, en relació amb un contracte administratiu de la gestió integral del Servei Municipal d'Abastament d'Aigua i Sanejament afirma que a l'hora de determinar el termini de prescripció de les reclamacions per revisió de preus és d'aplicació l'article 25 de la LGP. És a dir, que el termini de prescripció per a la reclamació de la revisió de preus en aquests tipus de contractes de prestació contínua en el temps és de 4 anys.

Als efectes de fixar la data del termini de prescripció, l'esmentat precepte estableix que el termini de prescripció es comptarà des de la data que va concloure el servei o la prestació determinant de l'obligació o des del dia en què el dret va poder exercitar-se. No es poden reconèixer efectes interruptius de la prescripció a la manca de resposta o silenci administratiu.

8. [Sentència 896/2024](#), de 23 de maig, de la Secció 4a de la Sala Tercera, Contenciosa Administrativa, del Tribunal Suprem. Recurs d'interès cassacional objectiu per a la formació de la jurisprudència en relació amb **concursos i oposicions**.

El TS desestima en recurs d'interès cassacional objectiu per a la formació de la jurisprudència interposat per la Comunitat Autònoma de Canàries contra la sentència dictada pel TSJ de Canàries que va anul·lar les modificacions de les puntuacions assignades en la primera fase del procediment selectiu per a l'ingrés en el cos de professors d'educació secundària corresponent a l'oferta d'ocupació pública de 2018.

La qüestió en què s'entén que existeix interès cassacional objectiu per a la formació de la jurisprudència és determinar si és ajustada a dret o no la revisió d'ofici d'actes administratius, com a conseqüència de l'estimació d'un recurs administratiu, de les

puntuacions obtingudes per tots els aspirants diferents al recurrent, en garantia del principi d'igualtat de tracte i sense necessitat d'acudir al procediment de revisió d'ofici quan encara no s'ha dictat acte ferm en el si del propi procediment selectiu.

La sentència afirma que la modificació de les puntuacions obtingudes per tots els aspirants d'un procés selectiu arran d'un recurs administratiu interposat per un dels aspirants exigeix acudir al procediment de revisió d'ofici.

Tot i que la resolució que va acordar la modificació es referia als aspirants que havien superat la primera fase del procés selectiu, es va adoptar quan ja havien conclòs totes les fases del procés selectiu, afectant els qui l'havien superat en la seva integritat; per la qual cosa, en incidir la resolució impugnada en situacions individuals ja definitives en via administrativa és necessari acudir al procediment de revisió d'ofici d'actes administratius.